ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ 25 Ὀκτωβρίου 1971 Μαρκιανοῦ μάρτυρ. Ἀν ἡλ. ὡρ. 6 . 59 Δύσ. ἡ . 18

ΜΥΤΙΛΗΝΗ Ἔτος ΣΤ'. Ἀριθμὸς 1531

Γραφεῖα καὶ Τυπογραφεῖα:
Λεωφόρος Γεωργίου τοῦ Α'

Τηλ. Διεύθυνσις: «ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ» Μυτιλήνης

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΛΕΣΒΟΥ	ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ἐτησία Δρ.30	Ἐτησία Δρ.50	Ἐτησία Δρ.50
Ἑξάμηνος » 18	Ἑξάμηνος » 31	Ἑξάμηνος » 30

Συνδρομαὶ καὶ ἀγγελίαι προπληρωτέαι

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΤΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ

Χειρόγραφα οὐδέποτε ἐπιστρέφονται

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: ΣΤΡ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 20

Δι' ἀγγελίας καὶ διατριβὰς ἰδιαίτεραι συμφωνίαι

ΟΛΙΓΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Δύο εἶναι τὰ μάλλον ὀλέθρια καὶ τὰ μᾶλλον εὐνοούντα ἐλαττώματα τοῦ «Ἕλληνος» ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῆς σήμερον ταύτης, ἐπενεγκόντα κατὰ τὴν πολυσχιδῆ καὶ μακραίωνα Ἑλληνικὴν ὕπαρξιν, αὐτὰ κατὰ τὸ πλεῖστον, ἀπὸ ἡ ἀπὸ τὴν καταστροφὴν καὶ τὸν ἀπανωτισμὸν τοῦ ἔθνους, καὶ ἐλαχίστην ἢ οὐδεμίαν παρέχοντα ἐλπίδα θεραπείας, ἀφοῦ οὐδ' ἐπὶ σήμερον ἀφῆκαν τὴν Ἑλληνικὴν ψυχὴν ἐλεύθεραν κατὰ τὴν χρυσῆν ἐποχὴν γνωστὴν ὑπαρξὶν τοῦ Ἕλληνος ἔθνους. Εἰσὶ δὲ ταῦτα ἡ *Δημοκρατία* καὶ ἡ *Ἀρχομανία*. Ἐγράψαν τὰς ἀλίγας ταύτας γραμμὰς ἔχω ὑπ' ὄψιν μου τὸ ἔθνος, διανοιγμένους καὶ δρώντας ἐπὶ τῆς παγκοσμίου σκηνῆς καὶ ἐθνοντας τὰς τύχας τοῦ ἔθνους, διότι περὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ μιλοῦ ἢ τοῦ ὀλίγου τι νὰ εἰπω, ἀφοῦ οὐδὲν διαφέρει ὡσὰν οὗτος δυστυχῶς κατὰ κάθε ἄλλον λαὸν τῆς γῆς; Καὶ τοῦ λαοῦ ἐν γένει ζωντανὴν εἰκόνα ἐγράψαν ὁ Θέρσος εἰκὼν τὰς ἑξῆς ἀληθινὰς περὶ αὐτοῦ, αἵτινες ἰσχυουσὶν ἀνεκαθεν καὶ σὰ ἰσχύσουν ἕως ὅτου ἡ παιδεία δὲν ἠμπορέσῃ νὰ ἐπιδιορθωσῃ καὶ τὴν λαϊκὴν ψυχήν: «Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς, λέγει ὁ Θέρσος, ἀφ' ἧν ὁ Τάκιτος (50—10 π. Χ.) εἶδε τὸν ὄχλον ἐπευφημοῦντα ἐπὶ τοῖς κακουργήμασι τῶν αὐτοκρατόρων, ἡ ποτὰπη αὐτοῦ φύσις δὲν μετεβλήθη· ὀξὺς ἀν κινεῖται κατὰ τὰς ὁρμὰς τοῦ, τὸν αὐτὸν ἀνθρωπον ὑποποιεῖ σήμερον ὡς σωτῆρα τῆς πατρίδος τοῦ καὶ ἀμύνον σύριε εἰς τὴν ἀπαδικὴν ὡς κακοῦργον. Τότε δὲ μόνον κατοικεῖ θέαμα ὑφαίνον καὶ εὐγενές, ὅταν εἰς πόλεμον ἐξερχόμενος ὁμιμῷ κατὰ τὰν ἐγχάρακον λεγεῶνων· ἀλλὰ μὴ αἰσθάνται οἱ φίλοι τῆς δεσποτείας διὰ τὰ ἐγκλήματα αὐτοῦ, τὴν ἐλευθερίαν, διότι ἐπὶ τῆς δεσποτείας τῶν αὐτῶν ἐγκλημάτων ὑπῆρξεν ἔνοχος καὶ ἐπὶ τῆς δημοκρατίας· μὴ παύωμεν δὲ μόνον ἐπικαλούμενοι τὴν συνδρομὴν τῶν φώτων καὶ τὴς παιδείας ὕστερ τῶν βαρβάρων τούτων, ἅτινες ἀποτελοῦσι τὸ μέγιστον μέρος τῆς κοινωνίας καὶ εἶναι πάντοτε πρόφυγοι νὰ μαίνωσι αὐτὴν δι' ὅλων τῶν ἐγκλημάτων, χαιρόμενοι πρὸς πᾶν εἶδος ἔξωσιας καὶ ἀπμαζόντες πᾶν εἶδος ἀπολαυσιῶν συστήματος. . . . «Αὐτὰ τὰ πικρὰ ἐργαγὲν ὁ Θέρσος ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ καὶ τοῦς μὲν νὰ ἐφηρμόζοντο μέχρι τέλους καὶ εἰς τὴν χαρακτῆρα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἀλλ' εἰς τὸ μέλλον ἄς εἶναι βέβαιος ὁ Γάλλος ἱστορικὸς ὅτι δὲν θὰ ἐφαρμόζονται πλέον, ἀρκεῖ νὰ ἐξακολουθήσῃ ἐπὶ ἀνα εἰσέτι καιρὸν ἰσχύον τὸ ἐπαιδευτικὸν σύστημά μας, τὸ ὁποῖον ἄρα πλήσιστον τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν εἰς τοὺς φανατικοὺς τῆς παιδείας ὀρίζονταις τρόπον ὥστε νὰ ψεύδωνται ἀσυστόλως ὅσοι εἶπον ἐσχάτως, ὅτι «ὅσοι ἐπροφήσαν καὶ ἔμαθαν μερικὰ γράμματα ἐφόφθασαν!»!...

∴

Καὶ τώρα ἄς ἔλθωμεν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἐγκοπάθειαν καὶ τὴν Ἑλληνικὴν ἀρχομανίαν.

Ἡ πρώτη ἀπεκρυσταλλώθη ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων εἰς τὴν ἀγωνίδη Ἑλληνικὴν ρήτορα ἀπὰς τὸν "Ἕλλην βάρβαρος»!! Ἕκαστος τὰ ἄς φαντασθῇ πόσον μισητὴν καὶ μόνον γιμνὴν φίλων καὶ συμμάχων, παρ' ὅλας τὰς ἄλλας ἀρετάς, θὰ ἔλαμαν τὴν Ἑλλάδα εἰ ἐμαϊστικαὶ αὐταὶ σκέψεις καὶ τῇ ἀληθείᾳ, προκαλῶ τὸν σοφώτερον ἱστορικὸν νὰ μοὶ ἀποδείξῃ ὅτι πόσε καὶ ποίας συνῆψε ποτὲ συμμαχίας ἔξω τῶν ὁρίων τῆς ἡ Ἑλλὰς καὶ ἀδὴν τὴν ἐὐνικὴν ζωὴν τῆς! Τόσην δὰ εἶχεν ἐμπνεύσει εἰς τοὺς γείτονά; τῆς μὲ τὴν περίφημον αὐτὴν ἀπομνημονικὴν ῥήτορα τῆς δυσπιστίαν καὶ ἐπιφυλακτικότητα, ἐνῷ βεβαίως οἱ φίλοι καὶ συμμαχίαι δὲν θὰ ἦσαν οὐδὲ τότε ἡτοιν περιζήητοι ἢ σήμερον. Καὶ ἔζησεν οὕτως ἐν λαμπρῷ ἀπομονώσει καὶ οὐδεὶς ἐφάνη ποτὲ ὑπερασπιστὴς καὶ σύμμαχός, ἀλλὰ εἰς τὸ διηνεκὲς δὲν εἶχεν ἐχθροὺς καὶ ἐπιδρομεῖς μόνη τῆς ἀποκρούῃ. Τὴν ἀρετὴν ταύτην κατέδωκε καὶ εἰς ἡμᾶς τοὺς ἀπογόνους τῆς χάριτι θείᾳ, καὶ αὐτῇ, ὡρισμένοι γνωτικοὶ ἀπήχησις θὰ εἶναι ἡ σημερινὴ πολυθρύλητος αὐτοτέλεια! Καὶ δὴ καὶ ἡν ἐποχὴν ἐθνικὴ ἰσχυροτατα ἔχουσιν ἀλλοίαν γνώμη, ὡ; ἡ Ἀγγλία π. χ., ἥτις ἀπηρνήθη τὴν splendit isolation ἐν ᾗ καὶ αὐτὴ ἔζη μέχρι τοῦδε, καὶ ἡ ἀγαπητὴ Ἰταλία, ἥτις, κατὰ τοὺς χρόνους τῆς παλινορυσσέως της ἐκήρυττε μὲν urbi et orbi ὅτι Italia fare dase, δὲν ἔχει ὅμως νὰ ἐπιδείξῃ οὐδὲ μίαν σπιθαμὴν γῆ. Ἰταλικῆς, ἐλευθερωθεῖσαν ἀποκλειστικῶς διὰ τῆς Ἰταλικῆς λόγχης, ἀλλ' ἐγένετο μεγάλη δύναμις χάρις πότε εἰς τὸν Ναπολέοντα Γ'. (viva Napoleone liberatore) καὶ πότε εἰς τὰς λόγχας τῶν συμμάχων τῆς· ἐσχάτως δὲ ἤνοιεν ὁ Μπριάν νὰ διακηρύξῃ ἐν τῇ βουλῇ ὅτι ἡ Γαλλία ἀδύνατον τοῦ λοιποῦ νὰ ζήσῃ ἄνευ συμμάχων· καὶ πρόκειται σημειωτέον περὶ τῶν γιγαντοδεστέρων ἐθνῶν καὶ ὄχι περὶ τῆς μικρᾶς Ἑλλάδος ἤτις μόλα ταῦτα ἐδρωσεν ἕως ὅτου δυνικὸψῃ τοὺς μετὰ τῶν τέως ἰσχυῶν συμμάχων δεσμούς της, οἵτινες θὰ τῇ ἐξησφάλιζον ζωὴν αἰώνιον! Εἴθε κ' ἔπαυε ἡ καθμένη νὰ τὰ καταφέρῃ!

Μόνον χατὰ τὸ τελευταῖον ψυχορράγημά της ἡ Ἑλληνικὴ Αὐτοκρατορία τοῦ Βυζαντίου συνηθάνθη τὸ βάρ αὐθρον εἰς τὸ ὁποῖον τὴν εἶχον ὠθεῖ οἱ Καλαμαράδες της διὰ τοῦ ἀνᾶτου ἐκείνου σχίσματος, τὸ ὁποῖον τοσοῦτον ἐπιπολαιὼς εἶχε προκαλέσει ὁ Πατριάρχης Φώτιος κατὰ τὸν θον αἰῶνα, καὶ τὸ ὁποῖον ὁσονδήποτε θρησκευτικῆς καὶ παιδευτῆς φύσεως καὶ ἂν ἐφαίνετο, ἦτο οὐχ ἧττον δῆμος καὶ καθαρῶς πολιτικὸν σχίσμα, προκαλέσαν τὴν δυσμένειαν τοῦ Πάπα, ὅστις ἦτο τότε οἱονεὶ ἡ συνιστάμενη τῶν Εὐρωπαϊκῶν πολιτικῶν δυνάμεων καὶ ὁ ὁποῖος καλλιεργήσας τὸ προκύψαν μῖσος κατὰ τῶν Ἑλλήνων μεταξὺ τῶν ὑπηκόων του, μῖσος ὑρισταμενον καὶ μέχρι σήμερον, κατώρθωσε νὰ ἀπομονώσῃ τὸ Βυζαντινὸν κράτος καὶ οὐ μόνον ἀπαθῆ νὰ μένῃ καὶ οὐδετέρα ἡ Εὐρώπη εἰς τὰ τόσα δεινὰ τοῦ Βυζαντινοῦ κράτους, ἀλλ' οὐχὶ σπανίως καὶ ἐνεργὸν ἐχθρότητα νὰ δείξῃ πρὸς αὐτὸ (ἴδε καὶ κατάληψιν τῆς Κω) πόλεως ὑπὸ τῶν Φράγκων καὶ διαγωγὴν τῶν Γενουηνσίων τοῦ Γαλατᾶ πρὸς τὸν Πορθητὴν Μωάμεθ οὐχὶ διαφορον τῆς τῶν σημερινῶν Φράγκων πρὸς τὸν Μουσταφᾶ Κεμάλ).

Κατιδὼν λοιπὸν τὴν ἄβυσσον εἰς ἣν ἔρριψαν τὸ Βυζάντιον οἱ καλαμαράδες του, ὀπαδοὶ καὶ αὐτοὶ τῆς αὐτοτελείας, ὁ προτελευταῖος τῶν Παλαιολόγων ἐσκέφθη, ὡς ὁ κ. Γούναρης σήμερον, ὑπὸ περιστάσεις εἰς ἄκρον ἀναλόγους, νὰ μεταβῇ εἰς Εὐρώπην ἐπὶ κεφαλῆς ἀποστολῆς μετὰ τοῦ Πατριάρχου Ἰωσήφ καὶ ἄλλων Μεγιστάνων ἵνα ἄρῃ τὴν παρενόησιν καὶ τὸ σχίσμα, καὶ νὰ ἀαβεβαιώσῃ τὸν Πάπαν καὶ τὴν Εὐρώπην περὶ τῆς πρὸς αὐτοὺς ἐξαιρέτου καὶ εἰλικρινοῦ, φιλίας του, ἔστω καὶ ὀψίμου, ἡ ὁ ἐὰν τόσον εἰλικρινὴς ἦτο ὥστε ἀν ἔπαυον ἐν τῷ μεταξὺ οἱ ἐν Κω) πόλει νὰ κρυζάζωσι ἀεὶ ἐπάνω τὸν ἀδαυν —Τουρκικὴν ἰδεῖν ἢ τὴν τοῦ Πάπα τιμῶν!». Πρὸς ἐπίμετρον δὲ καὶ πολλοὶ ἐκ τῆς ἀποσοῆς προσυνέρχοντο τὴν ἄλλως τε πρὸς τὸ θεαθῆναι συνταχίσαν σύμβασιν καὶ δι' ὅλα ταῦτα ἡ πρεσβεία ἀπέβη ἄκαρπος καὶ ἡ Εὐρώπη ἔμενεν ἀκαθῆ· καὶ ἐχθρὸ, ἐνῷ ἔλαχίστη βοήθεια ἔσω· θὰ ἔσωζε καὶ τὸ Βυζάντιον καὶ τὴν Εὐρώπην ὁ ἀνάλογον ἀπὸ τὸν Ἀσιατικὸν κίνδυνον. Καὶ τοῦτο ἄλλος ἦτο κατὰ ἀληθὴ τρόπον τοῦ Βυζαντίου ἡ ἀποκρούσῃ τὸν χείμαρρον, ὅτιος καὶ σήμερον ἡ Ἑλλὰς εἶναι ἱκανὴ νὰ ἀνῇ εὐδοκίαν τῆς Εὐρώπης νὰ συνεπίσῃ τὸν Κεμά'.

Τώ.α ἐρωτῶ: ὀφεῦ οἱ περιστάσεις εἰσὶν ἀνάλογοι εἶναι ἀ_ά γε πιθανὸν νὰ ἐξευμενισθῇ καὶ σήμερον ἡ Εὐρώπη καθ' ἣν ἀτιχῆν ἀπὸλλὰ Κυβερνητικὰ φύλλα ἐξακολουθοῦσι τοὺς Φιλιππικούς τον κατὰ τῆς Γαλλίας: καὶ Ἰταλίας, ὡ; ἰδίως τὴν εὐμένειαν καὶ φιλίαν ἐπιζητοῦσιν καὶ ἀπειλοῦσι τοὺς Βενζελικοὺς μὲ ἐξόντωσιν, τὸ κόμμα δηλ. τὸ ἀπὸλον προσφι'ὲς εἰς τοὺ. συμμάχου ;—chi lo sa?—ὡς θὰ ἔλεγον οἱ ἀγαπητοὶ Μαπαρονάδες: . . .

"Α- ἐλθοιεν τώα εἰς τὸ ἔσχον Ἑλληνικὸν ἐλάττωμα τὴν ἀσχομαιεῖν. ἤτις εἶναι συνώνυμος μὲ τὸ ἀληθοφίγωμα, τὸ ὁποῖον κατατάσσει ὡς γὴψ τὰ σπλάγχνα τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ καταβολῆς: κόσμου.

Παρ' ὀλίγον δὲν θὰ ἐχανδακόνετο διὰ τῶν ὀδόντων ὁ Τοῶτὸς πόλεμος; Δὲν θὰ ἐξηπτίζετο ἡ δέξη τοῦ Μαραθῶνος μὲ τὸν φθόνον τῶν Σπαρτιατῶν, οἵτινες, μὲ τὴν γελοῖαν δῆθεν κοφφαιν τῆς Πανελλήνου ἀφῆκαν ἀβοηθήτους τοὺς Ἀθηναίους, ἐνῷ ἀτλούστατα ἀπὸ φθόνον καὶ ἀχρωμανίαν δὲν ἐεινήθησαν; Διότι — ἀλλοίαιον εἰς τὴν Ἑλλάδα ἂν τὴν ἔδεταν εἰς ἦσσονα μοῖραν μιᾶς; προϊήψεως.! — δὲν ἔ ειψε ποσὰ τρίχα διὰ νὰ καταστραφῶσι μὲ τὸ πέτμα τῆς ἀνχοιμανίας καὶ τοῦ ἐγοῖο ιοῦ τοῦ Εὐρυβιάδου εἰ; τὴν Σαλαμῖνα καὶ ἐκινδύνευ ταν νὰ συντριβῶσιν ἐν Πλαταιαῖ: διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν (πεῖσμα τοῦ Ἀρομαφρέτου στρατηγοῦ Σπαρειάτου).

Μήτως μὲ τὸ ἀλληλοτάγωμά των δὲν κατέστρεψαν τὴν Συκελικὴν ἐκστρατείαν, ἤτις ἐκλόνισεν ἐκ θεμελίων τὸ Ἀθηναϊκὸν Κράτος, παρόμοιον τότε μὲ τὸ σημερινὸν Ἀγγλικόν, ἢ μήπος δὲν ἔβγαλαν ἐπὶ τέλους τὰ μάτια τον εἰ: τοὺς Αἰγὸς ποταμοὺς, ὅπου ἔλυβε χώ αν ἡ διττῶ, ἄτιμος ἐκεῖνη νίκη τῶν Λακεδαιμονίων, ἡ ποοτα πασεύ ασα τὴν τελικὴν τῆ: Ἑλλάδος ὡ: δούλωσιν; Ἢ μήπως ἔτυχε τὸ ἀλληλοφάγωμα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπανάστασιν, ἢ ἐ.ἀ' ὀλίγον νὰ ἀνεγῇ εἰς τὸ ἀδελφικὸν αἷμα τὴν ἀοχηγῶν;

Ὦ! ἆ ἦτο δυνατὸν νὰ ἔχῃ τὸ πρὸ ὀφθαλμῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ νυχθημερὸν ὅλας αὐτὰς τὰς ἀσημείας, τὸ κινηματογράφουσ.ὸς διδασκαλίαν τον, ἀφοῦ δὲν ὑπάρχει ἐλπὶ; νὰ μάθῃ πλέον κανεὶς γράμματα εἰς τὸ ἑξῆς, δεδομένου ὅτι μὲ τὰ σημερινὰ χάιτα τῶν Σχολειόν μα-, ὅτιοις πρόφτεξε καὶ ἔμαθε λίγα γράμματ, τὸν Κύριον εἶδε! τοῦ λοιποῦ δε... lasciate ogni speranza.

ΓΝΩΡΙΜΟΣ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΔΙΑ ΜΕΣΟΥ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

Ο ΦΕΜΙΝΙΣΜΟΣ ΕΝ ΑΡΧΑΙΑ ΡΩΜΗ

Τὰ πολιτικὰ δικαιώματα τῆς γυναικὸς καὶ ὁ νόμος τῶν αὐτοκρατόρων

Ἡ αὐτοκρατορία ἀπεκατεστάθη ἐν ἀρχαίᾳ Ῥώμῃ καὶ βλέπομεν, ὅπως ἀς τὴν Ἀνατολὴν, ὅπως ἀργοτέρον εἰς τὰ κρίτη τῆς Δύσεως, βασιλίσσας αἱ ὁποῖαι δὲν στιβαρᾶς χαιρὸς κρατοῦσα τὰ ἡνία τοῦ κράτους.

Οἱ πρῶτοι αὐτοκράτορες προητοίμασαν τὴν πολιτικὴν ἐπικράτησιν τῆς γυναικὸ; καὶ ἔδωσαν εἰς τὴν μητέρα καὶ εἰς τὴν σύζυγόν των, τὸ βασιλικὸν σκῆπτρον. Ἡ Ὀκταβία, ἡ ἀδελφὴ τοῦ Αὐγούστου, ἡ σύζυγός του Λυβία ἐκλαμβάνοναν ὡς ὑπερβάτην τιμὴν τὸ δικαίωμα νὰ ἀνέλθωσιν ἐπὶ τοῦ βήματος, τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ πολιτιμώτερον δικαίωμα τοῦ αὐτοκράτορος. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Αὐγούστου, ἡ Γερουσία ἀναγορεῖ παμψηφεὶ τὴν Λυβίαν τὸν τίτλον τῆς «Αὐγούστας». Ἡ Ἀγριπίνα παρακολουθεῖ τὰς συνεδρίασις τοῦ Σενάτου κεκαλυμμένη.

Ὀλίγον ἀργότερα ἀναφαίνονται τρεῖς μεγάλαι φυσιογνωμίαι: Ἡ υλία Δόμνα σύζυγος τοῦ Σεπτίμου Σεβήρου καὶ μήτηρ τοῦ Καρακάλλα. Ἐκπάτκος ὡραία, ἔχουσα τὴν χάριν τῶν γυναικῶν τῆς Ἀνατολῆς, μεγάλη παίδευσιν καὶ μεμυημένη εἰς ὅλας τὰς ἀποθέσεις τοῦ κράτους, ὁμοιάζει τὴν Ἀφροδίτην καὶ τὴν Ἀθηνᾶν συγχρόνως. Ἡ ἐπιρροὴ της εἶναι μεγίστη· ἐφαρμόζει ἰδίαν πολιτικὴν ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Καρακάλλα, κρατεῖ εἰς Ῥώμην μιαν Ἀκαδημίαν ὅπου, ἐκτὸς τῶν δεσποινῶν τῆ, αὐτῆς, αἱ ὁποῖαι ἔλαμπον μὲ τὴ μεγαλοπρέπειαν ἀμφίεσιν των καὶ μὲ τὰ θαυμάσια κοσμήματα των, συνηθροίζοντο ὅλοι οἱ ποιηταὶ, ῥήτορες καὶ γλῶσσαι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης καὶ οἱ φιλόλογοι. Ἐγένοντο πολλαὶ συζητήσεις περὶ Θρησκείας, Φιλοσοφίας, πολιτικῆς καὶ ἀρχαιολογίας ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς αὐτοκρατείρας.

Ἡ Βελεσσινὰ μήτηρ τοῦ Γαλίου Βασσιανοῦ, ὁ ὁποῖος τὸν τρίτον αἰῶνα ἔδρυσε τὸ Γαλλικὸν κράτος, εἶναι πλήρης ἐνεργείας. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ υἱοῦ του ἡ τὸν διαδέχεται ἐπὶ τοῦ θρόνου. Ὁ στρατὸς ἦν λατρεύει καὶ τὴν ὀνομάζει μητέρα. Νομίσματα φέρουν τὸ ὄνομά τη;. Ἡ σταθερότης τοῦ χαρακτῆρός τη; δὲν ἔχει ὅμοιο. Καταδέχεται νὰ ἐπληθῇ καὶ καταστείλῃ τὴν ἐπανάστασιν ἐν Δαχαίᾳ Γαλλίᾳ. Τὴν ἐποχὴν ὅπου ἐν Ῥώμῃ οἱ αὐτοκράτορες ἦσαν ἀσήμαντοι καὶ ἀνίκανοι, ἀναδεικνύεται ὡς μεγάλη ἀνασσα.

Ἡ τρίτη φυσιογνωμία εἶναι ἡ Ζηνοβία. Ἀναφαίνεται ὡς φαινὸν σημεῖον εἰς τὴν χρονὴν Ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου. Ὑπερθυμίζει δὲ τὰς δύο μυθώδας; φυσιογνωμίας τῆς ἀρχαιότητος τὴν Νικοκρίδα καὶ Σεμίραμιν. Ἔχει τὴν ὡραιότητα τῆς Κλεοπάτρας καὶ τὴν ἐγκυκλοπαιδικὴν μόρφωσιν τῆς Ἀκαγρεῖνας τῆ: Ἀνατολῆς. Τὸ αὐτοκρατορικὸν διάδημα σπίλζει τὴν ἐβενώδη κόμην τη;, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ ἡ πολεμικὴ περικεφαλαία. Δίδει τὴν γνώμην τη; εἰς τὴν Γερουσίαν ὡς σοφὴ, συγχρόνως δὲ ἐρα καὶ τὴν ἀνδρίαν τῶν ἀνδρειοτέρων στρατιωτῶν. Ὁ νικητὴς τῆς Ἀβρηλιανὸς λέγα τὸ ἑξῆς χαρακτηριστικόν. «Ὅσοι διατείνονται ὅτι ἐνίκησα μίαν γυναῖκα, δὲν γνωρίζουσι ποία ἦτο αὕτη... συνετὴ εἰς τὰς συνελεύσεις, στιβαρὰ μὲ τοὺς στρατιώτας, ἐπιμονος κατὰ τὴν ἀμυνα...

Οἱ Πέρσαι, οἱ Ἄραβες καὶ οἱ Σαρακηνοὶ ἔτρεμον τὸν στρατὸν τη; καὶ δὲν ἐτολμοῦσον ἐπιδρομὰς ἐπὶ τη; ἐποχῆς τῆς βασιλίσσης.

Ἡ κυριαρχία τῆς Ἀγριπίνη, τῆς Ἰουλίας Δόμνας καὶ μετ' αὐτὰς τῶν δύο ἀνεψιῶν τη;, τῆς Σεμίας καὶ Μαμμαίας, ἄρχει ἐπόχην ἐν ἀρχαίᾳ Ῥώμῃ. Ἡ πρωτὴ ἦτο ἀληθῆς δεσποινὰ τῶν ἀρχαιοτάτων ἐποχῶν, ἡ δευτέρα ὁμοίως, μὲ ἐκείνην τῆς Ἀνατολῆς καὶ συνεκέντρωνε πρὸς τὴν ὡραιότητα τη;τὴν μαλθακότητα καὶ τὴν σκληροκαρδίαν. Ὁ λαὸς τῆς Ῥωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας καὶ ὁ στρατὸ; παραδέχοντο τὰ διαδεχθέντα γυνεῖας τοὺς ἀποθανόντας αὐτοκράτορας ἢ ἐν ἐλλείψει ἄρρενος διαδόχου νὰ καθέξωσιν αὐτοὶ τὸν θρόνον ἄνευ τῆς κηδεμονίας ἀνδρῶν. Πρὸς τούτοις ἐσέβοντο καὶ ἠγάπων αὐτάς.

(Ἀκολουθεῖ)

Π. Ε. ΠΕΡΡΗ Ἰατροῦ

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΑΙ — ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΕΝ ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΑΔΙ

(Συνέχεια)

Ἐφύσον λοιπὸν ἀνεπτύσσοντο αἱ κοινωνίαι, ὁ ἱκανὸς νὰ βλάπτῃ ἀπέκτα τὸ αἴσθημα ὅτι δικαιοῦται νὰ κατέχῃ ἐκεῖνο ποὺ μὲ τὴν ἱκανότητά του κατέκτα, ὁ δὲ ἧττον ἱκανὸς ἀπέκτα τὸ αἴσθημα ὅτι κάθε κατάτρισητοῦ ἱκανοῦ ἔτι σεβαστὴ, ὡς ἰδιοκτησία, τοῦθ' ὅπερ ἤρχισε νὰ γεννᾶται, διότι ὅλοι ἤρχισαν ἤδη νὰ εἶναι κάτοχοι πράγματος τινος, καὶ συνέφερεν εἰς ὅλους; μία σύμβασις, καθ' ἣν ὁ κάθε; ἦτο καλὸν νὰ σέβεται τὸ ἀπὸ τοῦ ἄλλου κατεχόμενον διὰ τῆς ἱκανότητος τοῦ βλάπτων.

Ἡ σύμβασις ὅμως αὐτὴ δὲν εἶχε καὶ μεγάλην ἀξίαν εἰς τὰς ἀγρίας φυλὰς διότι ὅταν τὸ προσωπικὸν συμφέρον διεγείρετο ἀρκετὰ δυνατὰ, οἱ φραγμοὶ τῆς περὶ δικαίου καὶ ἰδιοκτησίας συμβάσεως, δὲν ἦσαν τόσον δυνατοὶ ποὺ νὰ σταματήσουν ἕνα ἰσχυρὸν ἀρχηγὸν μιᾶς φυλῆς δὲν εἶναι δὲ καθὸ ου παράλογον νὰ διεκρωσθῇ κα αἰς ὅτι ἡ κατοχὴ τῆς μεταφυσικῆς βάσεως τῆς ἰδιαζοῦσ δικαίου ὀφείλεται εἰς ἐνίσχυσιν τῶν φραγμῶν τῆς συμβάσεως περὶ δικαίου καὶ ἰδιοκτησίας; καὶ εἰς τὸν τὴν περιορισμὸν τῆς διεγέρσεως ἢ τῆς καταστολῆς τῶν προσωπικῶν συμφερόντων.

Παρ' ὅλα ὅμως ταῦτα πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι τὸ ἀντικειμενικὸν δίκαιον, τὸ στηριζόμενον ἐπὶ τῶν μέσων τῆς ὑπεροχῆς καὶ ἐπὶ τῆς ἱκανότητος τοῦ βλάπτων, δὲν καταδρῶσε τὰ ἐπιβληθῇ καὶ νὰ γίνῃ σεβαστὸν ὡς καὶ τὸ ἐποκειμενικὸν τοιοῦτον, τὸ ἀναγνωριζόμενον δι' ἀμοιβαίας αἰσθηματικῆς συμφέρεως· καὶ τὰ δύο κάθε λίγο καὶ λιγάκι ἐφίστανται προσβολάς.

Πρέπει νὰ ἔλθωμεν εἰς ἐποχὴν κοινωνίας ἰσχυρῶς ὀργανωμένης διὰ νὰ ἴδωμεν ἕνα κάπως σταθερὸν σεβασμὸν τοῦ ὑποκειμενικοῦ δικαίου τοῦ ἀσθενοῦς. Σεβασμὸς ὅμως ὁ ὁποῖος, ἐνῷ ἔπρεπεν εἰς τὰς ἡμέρας μας νὰ λάβῃ μεγαλειότερον ἔκτασιν καὶ ἔκτασιν, μένει τοιοῦτον σταθερὸς ὑπὸ τὴν γαλὴν κυριαρχίαν τῆς Τουρκίας καὶ ὑπὸ Χριστιανὸν κυβερνήτην διορζόμενον παρὰ τῶν συμμάχων Δυνάμεων.

Ἠδίκα ἐφημερὶς πληροφορεῖται ὅτι ὁ κ. Γούναρης ἐπιδίωκε κλεον σήμερον ὅπως ἡ περιοχὴ τῆς Σμύρνης ἤμε θὰ τεθῇ ὑπὸ τοιοῦτον, καὶ ἀκόμη ἐπεκταθῇ πρὸς ἀνατολὰς καὶ πρὸς βορρᾶν εἰς τρόπον ὥστε νὰ περιλάβῃ ὅλην τὴν παράλιον ζώνην μέχρι τῆς θαλασσης τοῦ Μαρμαρᾶ.

— *Καιρὸς τὰ ἀκούσωμεν σκληρὰς τινὰς ἀλήθειας*

Λονδῖνον, 21.— Τὸ «Ντάιλυ Ἔξπρες» γράφει, ὅτι εἶναι καιρὸς ὅπως ἡ Ἀγγλία ἐξῇ τὸ θάρρος νὰ εἴπῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα σκληρὰς τινὰς ἀλήθειας καὶ νὰ δώσῃ συμβουλὰς ὅσον ἀφορᾷ τὴν πολιτικὴν τοῦ ἐσωτερικῆς, ὅσον καὶ τῆς ἐξωτερικῆς τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία δὲν δύναται νὰ ἐξακολουθήσῃ ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τῆς κίνδυνον τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἡσυχίαν ὅλου τοῦ κόσμου.

— *Συμβουλαὶ τῶν Τάϊμς*

Οἱ «Τάϊμς» τοῦ Λονδίνου ἀναφέρομενοι εἰς τὸ ζήτημα τῆς Μικρᾶς Ἀσίας γράφουν:

«Ἐπέστη ὁ καιρὸς ὅπως πεισθοῦν οἱ Ἕλληνες νὰ ἐλαττώσουν τὰς ἀξιώσεις των μέχρι τοιούτου σημείου, ὥστε νὰ προβοῦν εἰς τὴν ἐκκένωσιν τῆ, Μικρᾶς Ἀσίας.

«Ἡ μὴ καλλιτέραν ὑπηρεσίαν, τὴν ὁποίαν θὰ ἠδυνάμεθα νὰ προσφέρωμεν εἰς τοὺς Ἕλληνας εἶνε νὰ συμβουλεύσωμεν αὐτοὺς, ὅπως ἐγκαταλείψουν ἀδυνάτους ἀξιώσεις. Θὰ κατοστῇ τότε δυνατὸν νὰ γίνουν διαπραγματεύσεις, μετὰ τῆς ἐθνικιστικῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἀγκύρας, δι' εἰρήνην, ἡ ὁποία θ' ἀποκαταστήσῃ διὰ καιρὸν ἐπιφυλακὴν δυνάμεων ἐν τῇ Ἐγγὺς Ἀνατολῇ.

«Ἐπαύτη ἡμέρα, προσθέτουν οἱ «Τάϊμς», παρατάσσει τῆς Ἑλληνοτουρκικῆς συρράξεως, αὐξάνει τὰς δυσχερείας καὶ τὰς δαπάνας ἡμῶν εἰς τὴν Μεσοποταμίαν καὶ αὐτὰς τὰς Ἰνδίας. Πόσα παρατάσσει; Δεκάδες μερικὰς τὸ βασίλειον τοῦ Φεισάλ, τὸ ὁποῖον μόλ, ἱδρύσαμεν εἰς τὴν Μεσοποταμίαν».

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΓΕΩΡΓΟΥΣ

Ὁ ἐν Ἀθήναις Γενικὸς Πρόξενος τῆς Ἀργεντάνης κ. Blanco Villalta, ἀνεκοινώσεις εἰς τὸν «Οἰκονομολόγον Ἀθηνῶν» ἀνακοίνωσιν μὲ τὰς ἀκολουθοῦσας συζητήσεις περὶ τῶν γεωργικῶν ζητημάτων τῆς Ἑλλάδος, τὰς ἀκολουθοῦσας συμβουλὰς πρὸς τοὺς γεωργοὺς πληθυσμοὺς τὰς ὁποίας ἡ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ καὶ ΣΧΟΛΙΑ

ΤΑ ΕΙΣ ΤΑΣ

Συμμαχικὰς πρωτευούσας ταξείδια τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ κατήγτηραν φαίνεται ζήτημα ἐξευρέσεως δανείου μόνον. Ἄλλως δὲν ἐξηγεῖται πῶς ὁ Κυβερνητικὸς τύπος περὶ ὅλων τῶν Ἐθνικῶν μας ζητημάτων, μετὰ δυσκολίας κοσσαυδεῖ νὰ ἐμπνεύσῃ κάποιαν αἰσιοδοξίαν, ἐνῷ καθ' ἑκάστην καὶ ἀπὸ ἓν δίνανν ἐφορυζῆται ὡς πραγματοποιούμενον. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι τοιουτοτρόπως εὐρίσκεται ἐν πλήρει ἁρμονίᾳ πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐμφορέως τοῦ μετανοεμβριανοῦ καθεστῶτος. Διότι πῶς θὰ συνεκρατοῦντο εἰς τὴν θρησκείαν τοῦ μίσους αἱ λεγόμενες τῶν ξηρόϋπνων ἀπεφάσεις πασόντων, ἂν ἔχαναν καὶ τὴν ἐλπίδα περὶ ἐξευρέσεως δανείου;

ΕΓΙΝΕ

τέλος καὶ ἐπίσημος ἀνακοίνωσις περὶ τῆς ὑποστολῆς τῆς Ἑλληνικῆς σημαίας ἐκ τῆς Συμμαχικῆς ναυτικῆς βάσεως ἐν Κωνσταντινουπόλει. Καὶ ἀναφέρει ἡ ἐπίσημος ἀνακοίνωσις ὅτι ἐγένετο τοῦτο διότι ἡ Ἑλλάς... δὲν εἶναι ἰσότιμος πρὸς τοὺς Συμμάχους;!.... Ὁ Κυβερνητικὸς τύπος οὐδόλως συνεκινήθη ἐκ τούτου, ὥστε νὰ ἀκυρώσῃ τὴν ἐκπληξίν του—ἂν δὲν εἶχε τὸ θάρος; ἢ τὸ σιμφέρον νὰ διαμαρτυρηθῇ — διὰ τὸ ὅτι, τόσον ἀργὰ καὶ ἐπὶ τοῦ μετανοεμβριανοῦ καθεστῶτος ἀνεκηρύχθησαν οἱ Σύμμαχοι τὴν ἀνεξαρτησίαν ἰσοτιμίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ αὐτῶν.

ΔΕΝ ΕΙΧΕΝ

ἄδικον ἡ Κυβέρνησις αὐξήσασα τὸν ἀριθμὸν τῶν ἑλληνικῶν ὑπουργείων. Ἰδοὺ ὅτι δὲν εἶνε μόνον οἱ ἐν Εὐρώπῃ Ἕλληνες ἀντιπρόσωποι ποὺ δὲν προφθάνουν νὰ δέχωνται ποτισμὸς καρπαλιούχων περὶ χαρᾶς δανείου, ἀλλ' ὑπαβάλλονται τοιαῦτα, καὶ εἰς τοὺς ἐν Ἀθήναις ὑπουργούς. Οὕτω, κατὰ τὸ σημερινὸν τηλεγράφημα μας, ἐγένετο τὸ αὐτὸ πρότασις εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν στρατιωτικῶν κ. Θεοτόκην δι' ἐν ἑκατομμύριον λιρῶν στερλινῶν! "Ἂν εἰς κάθε ὑπουργὸν ἐγίνετο ἀνάλογος πρότασις, θὰ εἴχομεν ἀμέσως ἀμέσως μέσα στὰ πόδια μας 12—13 ἑκατομμύρια λιρῶν. Καὶ ποῦ ἀκόμη νὰ διορισθῇ καὶ ὑπουργὸς τοῦ Θησαυροφυλακίου!...

Ὁ κ. ΓΟΥΝΑΡΗΣ

διαγράφει τὰς εἰς τὸ «Μέλλον» δημοσιευθείσας δηλώσεις του, περὶ συνεχίσεως τοῦ πολέμου κατὰ τὴν ἀνοιξιν. Δὲν γνωρίζομεν ἂν τὸ σύνολον τῶν δηλώσεων διαγράφεται ἢ ἐλλειπῶς τὸ ἀποσπάσματα. Ἂν πρόκειται μόνον περὶ αὐτοῦ, μάταιος ὁ κόπος. Τοσεῖς ἔλεξεν τοῦτο καὶ ἀπὸ τόσον ἐπίσημα χεῖλη — ἴσως καὶ ἀπὸ τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀρμοστὴν — ὥστε ἡ ὁμιλία αὐτὴ διαγράφεται νὰ μὴ ἔχῃ κάμμιαν σημασίαν. Τὸ γεγονὸς εἶναι ἓν καὶ δ' αὐτὸ ἀγωνιᾷ ὁ Ἑλληνισμός: Ἐπολεμήσαν ὁ πόλεμος, ἀλαδήποτε ἀποτέλεσματα καὶ ἂν ἔχῃ τὸ ταξείδιον τοῦ κ. Γούναρη, ἡ δὰ ὁμιλήσῃ ἐκ νέου τὸ τηλεβόλον;

ΤΟΠΙΚΑ

— Ἀμιλοπρασία ἀδειῶν

Καὶ ἀνακοίνωσιν τῆς Ὑπουργείου Ἐπαισμοῦ πρὸς τὴν Γενικὴν Διοίκησιν τὴν ἡβδομὴν Ἀυγούστου Νοεμβρίου γνωστοποιεῖ δημοσιεύσεις ἀδειῶν ἐξαγωγῆς ἐλαίου ἐν Ἀθήναις.

— Ἡ ὑποστολὴ τῆς Σημαίας ἐν Κωνσταντινουπόλει

Καὶ ἐπίσημον; πληροφορίας πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἐκ Κωνσταλόκου, τὸ ζήτημα τῆς ὑποστολῆς τῆς Ἑλληνικῆς σημαίας ἐκ τῆς ἐν τῷ ἀμφὶ τῆς Κωνσταλόκου διασυμμαχικῆς ναυτικῆς βάσεως ἔχει ὡς ἑξῆς: Οἱ Σύμμαχοι Ἀρμοσται συνεδούσες ἐδεξήθησαν, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ σημαία δὲν μρέπει νὰ τοποθετῆται παραπλεύρως τῶν σημαιῶν τῶν τριῶν Συμμάχων, ἐφόσον ἡ Ἑλλὰς δὲν εἶνε ἰσότιμος πρὸς τὰς τρεῖς Συμμάχους; Δυνάμας. Κατόπιν τούτου ἡ Ἑλληνικὴ σημαία κατεβιβάσθη ἐκ τῆς θέσεως, εἰς ἣν εὑρίσκετο μέχρι τοῦδε καὶ ἐτοποθετήθη ἀλλαχοῦ καὶ μακρὰν τῶν σημαιῶν τῶν τριῶν Συμμάχων, παραπλεύρως τῶν σημαιῶν τῶν ἀτμοπλοιῶν ἑταιριῶν.

— Ὑποτείμησις τῆς ζαχάρεως ἐν Ἀμερικῇ

Τηλεγράφημα τοῦ ἐν Ν. Ὑόρκῃ πρόξενον ἀγγέλλει ὅτι ἐσημειώθη τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα καταλληκτικὴ καὶ πρωτοφανὴς ἀποτίμησις τῆς ζαχάρεως. Οὕτως ἐπωφήσαν ἑκατοντάδες χιλιάδων κοιλῶν πρὸς 7 μόνον δολλάρια τὰ 100 κοιλά.

— Ἡ ἀπόλυσις τῶν ἐργατῶν Θλάσσης

Παρὰ τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ναυτικῶν κρατεῖ σκέψις ὅπως μετὰ τὴν ἐκγύμνασιν τῶν κληρωτῶν ἐργατῶν θαλάσσης τῆς ἀπογραφῆς τοῦ 1921, τὰ ναυτικὰ ἀρμάτα ἀποτελεσθοῦν ἐκ τῶν ναυτῶν τῶν ἀπογραφῶν 1918 καὶ 1919, οὕτως ὥστε νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ἀπόλυσις τῶν ὑπηρετούντων ἤδη εἰς αὐτὰ ἐφεδρῶν τῶν κλάσεων 1916 καὶ 1917. Ὁρισθεῖσα ἀπόφασις θὰ ληφθῇ πάντως ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῶν Ναυπίρχων.

— Ἔπαυσεν ἡ χορήγησις ἀντιστολῶν προσελεύσεως

Ἡ ἀρμοδία ὑπηρεσία τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου τοῦ Στρατοῦ ἔπαυσε πλέον νὰ χορηγῇ ἀναστολὰς προσελεύσεως εἰς δημοσίους ἢ ἰδιωτικοὺς ὑπαλλήλους, στρατεύσιμους, ἐμπόρων ἀπορφανῶν.

— 20 ἑκατομμύρια δρ. τῆς Γεωργικῆς Μακεδονίας

Κατ' ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς γεωργίας ἐν Μ. Ἀσίᾳ θὰ διατεθῇ τὸ ποσὸν 20 ἑκατομμυρίων δραχμῶν.

Ἤδη δὲ διατεθεὶν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἡ πρώτη δόσις ἐκ 5 ἑκατομμυρίων.

— Ἡ στρατεύσεις τῶν τυχόντων Β. χαρίτος

Δι' ἐγκυκλίου διαταγῆς τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ὁρίζεται ἡ ἡμερομηνία τῶν ἀπολυθεισῶν ἐκ τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας λόγῳ κατοικίας, ἡ 21η Ὀκτωβρίου μέχρι τῆς 31ης Ἰδίου μηνός. Θὰ προσελθοῦσιν οἱ ἐκτὸς τῶν φυλακῶν εὑρισκόμενοι ἤδη ἀνήκοντες εἰς ὑπηρετούσας κλάσεις στρατεύσιμοι ἢ ἐφεδροι, οἱ ἀπολυθέντες τῆς ὑπηρεσίας ἕνεκεν κατοικίας εἰς ἑπανοθωστικὴν σύνταξιν ἢ ἐγκληματικὴν τοιαύτην μεταφυσέλεων δυνάμει τοῦ τελευταίου νόμου.

— Ὑπὲρ τῶν τραυματιῶν

Ἡ Κυρία Ἐλένη Κ. Καζάζη ἐκ Φίλας ἀπέστειλε δραχμὰς διακοσίας (200) ὑπὲρ τῶν τραυματιῶν τοῦ Προσκ. Στρατ. Νοσ. Μυτιλήνης. Ταῦτα ὁ κ. Δημητριάδης Πολίδωρος ἐνεχείρησεν εἰς τὸν ταμίαν τῆς Ἐπιτροπῆς Κυρίων κ. Ἰ. Μανώλαν.

ΔΟΚΙΜΑΣΑΤΕ τὰ Κονιὰκ Πεμμούτ, Κρασὶ Μαυρό, Ρετσίνα καὶ Κοῦλλα διὰ τοῦ ἀναρμ. ὑοντα, τῆς Ἑλληνικῆς Ἑταιρίας Οἴνων καὶ Οἰνοπνευμάτων, ἅτινα πωλοῦνται ὑπὸ τῶν κ. Κομνηνοῦ καὶ Βακάλη ὡς καὶ παρὰ τῶν κυριωτέρων καταστημάτων τῆς ἀγορᾶ.

Παρὰ τοῖς ἰδίοις πωλεῖται καὶ οἰνόπνευμα φωτισμοῦ.

ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΗΣ & ΔΑΓΟΥΜΙΔΗΣ
Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὸ θαλαμηγὸν «ΕΥΣΡΑΤΙΟΣ» τόν. 2 χιλ. τῶν κ. Ἀδελφ. Παντελῆ φθάνει εἰς τὸν Πειρέα μας τὴν προαιρῇ Τρίτην 26ην τρέχοντος καὶ ἀναχωρεῖ διὰ Δαρδανέλλια καὶ Κωνσταντινούπολιν.

Ὁ πράκτωρ
Κίμρ. Χ. Χριστοφίδου

ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΗΣ ΓΕΙΤΟΝΙΑΣ

Μὲ τυραννοῦσαν τόσες σκέψεις φές.. Περνοῦσαν σ' ἕνα βασιλικὸ πέρασμα μεσ' ἀπ' τὴν ψυχή μου, πολυμὲς ἀνωμηνιαις, τοιανὲς στενοχωριες, καὶ μελλοντικὰ σχέδια καὶ ὄνειρα. Ὅλα ἀνακατεμένα χωρὶς ἀρχὴν καὶ δίχως τέλος. Ἀγωνιοῦσα καθισμένος στὸ τραπέζι μου. Τὸ ἀνοιχτὸ βιβλίο ποὺ εἶχα μπροστά μου δὲ μὲ τραβοῦσε, μὰ οὔτε καὶ ὁ ὕπνος ἤρχετο νὰ βιρύνῃ τὰ βλεφαρά μου.

Τέλος ἐγὼ σιωπὴ τῆς γειτονιᾶς ἐπαιρε ἕνα τραγούδι.

Ὁ τραγουδιστὴς στάθηκε κάτω ἀπὸ τὸ παράθυρο, ἐτέλειωσε τὸ τραγούδι του καὶ περίμενε σωπηλός. Ἕπαιτα ἄρχισε ἄλλο, καὶ πάλι σὰν τελείωσε σωπηλὸς περμένες πολλὴν ὥρα καὶ ἄρχισε ἄλλο καὶ πάλι σκέψασε αὐτὸ ἐπανειλημμένη πολλὲς φορές.

Οἱ σκέψες μου συμμαζεύτηκαν τώρα καὶ κεφαρίστηκαν στὸν τραγουδιστή. Ποιὸς νὰ εἶναι; ποιὰ εἶναι ἡ ἀγαπημένη του; πόσο θὰ ὑποφέρῃ ὁ μικοσύνδης; ἀρα γε τὸν ἀγαπᾷ κ' αὐτή; Ἡ τακτοποίηση αὐτὴ τῶν σκέψεων μου, ὁ περισρισμός των, στάθηκε εὐεργετικός. Τὰ βλεφαρά μου ἄρχισαν νὰ βαρύνουν, ἕως νὰ μὲ ναυσάρσε καὶ τὸ τραγοῦδι του. Στὴ μισοδιοιμένη ἀκουνὴ ἀπ' τὸν ὕπνο, ποὺ ἤρθε πειά, ἔρθανε ἀκόμη τὸ πανεμένο τραγοῦδι του.

Πόσο ἔμανε ἀκόμη ἐκεῖ δὲ ξεύρω· μὰ τοῦ κάκου περίμενε σωπηλὸς ἀπὸ τὴ νύχτα. Ἡ καλή του δὲν πρόβαλλε νὰ τοῦ γλυκάνῃ τὸν πόνο.

Μόνο πολὺ πρωὶ κάλοχτεισμένη ἄνοιξε τὸ παράθυρο τῆς ἐπιδικτικὰ καὶ στάθηκε χαρούμενη σ' αὐτὸ· δὲ χαμήλωσε οὔτε μιὰ στιγμὴ τὰ μάτια της στὸ δρόμο νὰ προσέξῃ στὸ σημεῖο ποὺ τόσες ὥρες στάθηκε ὁ καλός της κλείστας. Ἔβλεπε ψηλὰ καὶ μόνο κάθε φορὰ ποὺ ἄνοιγε κανένα γειτονικὸ παράθυρο ἔβλεπε πρὸς ἐκεῖ μὲ ἀπληστη χαρά. Καὶ ἡ μανὶ της καὶ τὸ καὶ τὸ προσώπου της ἡ ἔκφραση ὅλη ἦταν σὰν νὰ λέγῃ:

— Εἶδατε γιὰ πῶς τὸν κάνω τὸ δικό μου; γιατὶ δικός μου ἦταν αὐτὸς ποὺ τραγουδοῦσε φές, μ'ἐγὼ σᾶς δὲν ἔρχεται κανένας νὰ τραγουδήσῃ.

Ε Βερβέ-ης

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Ο ΑΡΔΕΚΙΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ

Αἰσθανόμεθα αἰγὰ σιγὰ τὸ λεπτόμόγν μαξέφαντιούμενον, παρακολουθοῦντες τὸν κ. Βεϊκὴν εἰς τοὺς ρόλους τοῦ καὶ ἀγωνιζόμενοι νὰ ἐξωτερικεύσῃ τὰς ἐντυπώσεις μ.ς. Κινδυνεύουμε νὰ καταντήσουμε εἰς μιὰ μονότονη ἐπανάληψη τῶν ἰδίων ἐκφράσεων καὶ τῶν ἰδίων λέξεων πρὸς ἐκφράσεων τοῦ θαυμασμοῦ μας.

Δεῖπ μόνον ἡ λέξις θαυμασμὸς εἰμπορεῖ νὰ ἐξωτερικεύσῃ ὅ,τι ἠσθάνθημεν τρωγόντας βλέποντας τὴν ἀπίστευτα τῶν μετατοπισεῶν τοῦ κ. Ἀρδεκίνου εἰς Βοηθοῦν καὶ τανείπαν στὸ ἴδιο δρόμα στὴν ἴδια πράξη, στὴν ἴδια σκηνὴ ἀόμη.

Παρακολουθοῦμε μὲ ζωηρὸν πάντοτε ἐνδιαφέρον τὸν κ. Σπηλιόπουλον εἰς τοὺς ρόλους τοῦ μᾶς ἄρεσε ὡς Κάσσανδρος; διαστέρας στὴ σκηνὴ τὴς ἀναγνωρίσεως τοῦ Ἀρδεκίνου στὴ β' πράξη.

Ὁ κ. Συρώπης — Ταγκρέδος—πολὺ καλός; εἰς τὸν ρόλο τοῦ ὡς σκοτεινὸς συνωμότης.

Τὴν κ. Καβρίδα—χαριτωμένη πάντοτε καὶ καλὰ μελετημένη—θὰ τὴ θέλαμε ζωντανότερη στὴν ἐμφάνισι τοῦ Ἀρδεκίνου στὴ δ' πράξη.

Ἡ κ. Γαλάτη—Βασίλισσα—πολὺ καλή.

δ Θεατρικὸς

«Σκηψὼ»

Θέασος Ἠπειρίδου—Βόσκη—Νέζερ

Ἀπόψε τὸ ἀριστοῦργημα τοῦ Ζαΐζηρ «Ὁ Ὀθέλλος» μὲ Ὀθέλλον τὸν κ. Βάκην.

* *

Πρὸ τοῦ δάκτυλο κινηματογράφος, μὲ τὸ ὄν Ἐπαόδιον «Τίγρις»

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Δὲν ἐορτάζει αὔριον ὁ κ. Δημήτριος Γρ. Βερναρδάκης, διδάκτωρ τῆς φιλολογίας.

ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ

ΔΕΥΤΕΡΑ, 25. — «Μα μουδὲ» διὰ Δαρδανέλλια καὶ Κωνσταλόν. — «Κλεῶν διὰ Δικελῆ, Φώκας, καὶ Σμύρνην.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ "ΕΛ. ΛΟΓΟΥ,,

Ἰάπωνα-Πέρσαν. — Ἡ ἀστυνομία μᾶς διαβεβαιοῖ ὅτι κατόπιν τῶν ὅσων ἐγράψαμεν ὁ,περὶ οὗ πρόκειται θὰ τιμωρηθῇ. Ὅστε πρὸς τὸ παρὸν περιττεύει ἡ ἀνάκρισις τοῦ ζητήματος.

Βρισσαγώνην. — Δημοσιεύεται ἀπὸ ἡμερῶν.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἔφθασε π. ἀ ἀπὸ τὴν Ἀθήνα ὁ κ. Ρώσας καὶ θὰ ἐκθέσῃ στὸ σαλόνι τῆς Μεγάλης Βρεταν.ίας, σὰν πέρυσι, μόνο γιὰ 4 μέρες; τὴ μεγάλη τὴν συλλογὴ χαμερικῶν γυναικεῖων κιπέλλων τῶν μεγαλυτέρων Ἀθηναϊκῶν οἴκων καὶ ἰδίᾳ τῆς Ἰρένης. 1—4

ΛΕΣΒΙΑΚΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

ΜΗΝΥΣΗ

Στὸ Διευθυντὴ τοῦ "Ἀστυνομικοῦ Ἐνημ.ατος.

Κύριε Διευθυντὰ κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Καταγγέλλω δυὸ μυστικὰ
ποὺ μοῦ κόβουνε τὸν ὕπνο.
Μὲ παρεῖζουν ἀπ' ἀνάκρη
μὲ κυττοῦν ὀρθάνοχα.
"Ὅλον πάω, νιάτα ἐμπρός μου!
καὶ στὸ γεῦμα καὶ στὸ δεῖπνο
Καὶ κυκλοφοροῦν στὸ νοῦ μου,
... πέρ' ἀπ' τὰ μεσάνυχτα!

Μὲ θυμώνουν, μὲ κασμώνουν!
κ' ὅλο ἀστραποβολοῦνε.
Μοῦρουν κάνα τὸ μυαλό μου
πανδαμάτιο βοῆς.
Βλέπετε κυρ ἀστυνόμε;
τὴ ζωή μου ἀπαλοῦνε
Κ' ἔρχομαι νὰ σᾶς ζητήσω
καὶ ἀσφάλεια ζωῆς!

Μὲ φωτιὲς κοντὰ μου παίζουν,
θὰ μὲ κάψουν κάμμιαν ὥρα!
Παίζουν πλιὲ μου σὰν παιδάκια!
Νοιώθετε τὴ συμφορά μου;
Διατάξτε νὰ τὰ παίσουν!...,
Δὲ μπορεῖτε σεῖς τώρα
Φυλακὴ νὰ μοῦ τὰ βάλτε
καὶ τὰ δυό...μὲς στὴν καρδιά μου;

Δ Καρακάσης

Σημ. Τὸ ἀνωτέρω εἶνε παρμένο ἀπὸ μιὰ ἀνέκδοτη σειρὰ πολὺ χαριτωμένων καὶ ἐξυπνοτάτων τραγουδιῶν τοῦ κ. Δ. Καρακάση, τὰ «Τραγούδια τῶν ματιῶν», ὅπως τὴν ὀνομάζει Πολὺ θὰ ἐπαινοῦσαμε νὰ ξέραμε σὲ ποιές Μυιλληναποῦλες ἀνήκουν τὰ ὡραῖα αὐτὰ μάτια ποὺ σκανδαλίζουν καὶ παιρεῖζουν τόσο τὸν ἀγαπητό μας Καρακάση. Ἂς μὴ φαινόμεθα ὅμως ἀδιάκριστοι καὶ ἂς πνίξουμε τὴν περιέργειά μας γιὰ νὰ μᾶς δώσῃ καὶ κανένα του ἄλλο.

ΜΟΥΣΙΚΗ

Ἡ μουσικὴ δὲν θὰ μᾶς λείψῃ καὶ φέτος τὸν χειμῶνα. Τὸ «Πανελλήνιον», τὸ μονοδίκον χαμερεινὸν μας κέντρον, ἐγκαινιάζει τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα μὲ μιὰν καλλιτεχνικὴν ἐορτὴν τῶν σεφαν τῶν μουσικῶν κονσέρ ποὺ θὰ μᾶς δώσῃ ἡ ὀρχήστρα τοῦ Δημ. Κῆπου μὲ τὸν Καρακάσην (πιάνο) καὶ τοὺς ἀδελφοὺς Παπαζόγλου (βιολί).

Τὸ «Πανελλήνιον» χάρις εἰς τὴν ἀξιέπαινον ἐνεργητικότητα τοῦ διευθυντοῦ τοῦ θὰ μᾶς παρουσιάσῃ μιὰν ἐκπληξιν. Θὰ εὐρεθῇ ἐφαρμα ὁλοτελῶς μεταρρυθμισμένον εἰς Κολλιτεχνικὸν Κέντρον δι' οἰκογένειας, μὲ ὅλην ἐυρυπείαν, μὲ διάκοσμον κομψόν, μὲ περιποίησιν τῆς πελατείας ἰδεώδη, εἰς τρόπον ὥστε αἱ οἰκογένειαι μας νὰ ἀπολαμβάνουν τακτικὰ τὴν καλυτέραν «κονσομασιόν» εἰς τὴν λογικωτέραν τιμὴν καὶ συγχρόνως ν' ἀκούουν τὰ ἐκλεκτότερα μουσικὰ τεμάχια τῆς παγκοσμίου μουσικῆς παραγωγῆς. Τὸ πιστὸ ἰδίως ἐπὶ τούτῳ παρεκχωρεῖται ἀπὸ τὸν οἶκον Ντὲ Πόρτου, νεωτάτου καὶ τελειοτάτου συστήματος, θὰ κάμῃ ἐεχωριστὴν ἐντυπωσιν μέσα εἰς τὸ ὡραῖόν σύνολον. Ἡ μουσικὴ θὰ παιανίῃ καὶ μετὰ τὰς θεατρικὰς παραστάσεις πρὸς γενικὴν ἀπόλαυσιν.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Ἐν Πειραιεῖ (Ἔρας) 24 8βρίου 1921

Κύριε

Λάμβάνω τὴν τιμὴν νὰ φέρω εἰς γνῶσιν ὑμῶν ὅτι διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 5,128 συμβολαίου τοῦ συμβολαιογράφου Ἔρας Ἀλεξ. Ἀλεξοπούλου συνεστήσαμεν ἑτεραύδα ἑτερόρρυθμον ἐμπορικὴν ἑταιρίαν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν

Ν. Α. ΒΑΡΕΛΤΖΙΔΗΣ & Σ^ΙΑ

ἀσχοληθησομένην κυρίως ἐπὶ τῶν ἐλαιοπόδων καὶ σαπώνων ἐν ἰδίον ὀνόμαν καὶ δευτερευόντως ἐπὶ ἑτέρων εἰδῶν.

Ὁμόρρυθμον μέλος τῆς ἑταιρείας εἶνε ὁ κ. Νικ. Ἀ. Βαρελτζίδης, ἑτερόρρυθμα δὲ μέλη αὐτῆς, οἱ κ. κ. Ἐόστρ. Βρανάς καὶ Δημ. Ἐ. Ψύρρας.

Διατελοῦμεν μετ' ἀπολήψεως

Ν. Ἀ Βαρελτζίδης καὶ Σια

Ὁ κ. Νικ. Ἀ Βαρελτζίδης ἔχων ὡς ὁμόρρυθμον μέλος τῆς ἑταιρείας τὸ ἀπαλλαστικὸν δικαίωμα τῆς διαχειρίσεως καὶ τῆς ἑταιρικῆς ὑπογραφῆς ἐθέλει ὑπογράφει ὡς ἀκολούθως:

Ν. Ἀ Βαρελτζίδης καὶ Σια

Τὸ ἀρχαῖον Κοσμηματοπωλεῖον

ΚΩΝΤΗ ΒΕΗ

ἀνασυσταθὲν ἤδη ἔνανι τοῦ Σαπωνοποιεῖου Μαρτίνη καὶ πλησίον τοῦ Συμβολαιογραφείου Δ. Πουλέκου, ἐκτελεῖ πᾶσαν χρυσοχοϊκὴν ἐργασίαν ἀπαραμίλλου καλλιτεχνίας, ταχύτητος καὶ εὐθηνίας κατὰ 30 % ὀλιγώτερον ἐπὶ τῶν κατασκευαζομένων κοσμημάτων, σφραγίδων διαφόρου μεγέθους, ἐξωραϊκῶν (βρούντζου) καὶ ξυλου (τσιμπρῆ) διὰ σαπωνοποιεῖα μὲ τιμὰς ὅλως ἀσυναγωνίστους καὶ πρωτοφανεῖς.

Ἐν αὐτῷ δὲ ἐπιδιορθώνονται καὶ ὡροδόγια διαφόρου εἴδους.

Τὰς ἐργασίας σας εἰς τὸν «Κλ. Λόγον»

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΜΟΝΙΜΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

Ἀρ. 6102 ΑΘΗΝΑΙ 24 8βρίου 2.35 μ.μ.

Ἡ ἐπέτειος τῆς ἀνακωχῆς

Ἡ Γαλλικὴ βουλὴ ἐψήφισε νομοσχέδιον, δι' οὗ ἡ ἐπέτειος τῆς ἀνακωχῆς θὰ καθιερωθῇ ὡς ἑορτάσιμος ἡμέρα.

Ὁ Κάρολος ἐκπτωτος

Κατὰ τὴν αὐριανὴν συνεδρίαν τῆς Οὐγγρικῆς Βουλῆς θὰ γνωσθῇ εἰς τρίτην ἀνάγνωσιν τὸ νομοσχέδιον διὰ τοῦ ὁποίου ὁ κάσσαρ Κάρολος κηρύσσεται ἐκπτωτος τῶν ἐπὶ τοῦ Θρόνου δικαιωμάτων του.

Διακοίνωσις Κῶρζον διὰ τὴν Γαλλοαγγλικὴν

Ἡ «Ἐφημερὶς τῶν Συζητήσεων» γράφει ὅτι αἱ ἐπιμονίδες τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ τῆς Ἀγγλίας λόρδου Κῶρζον σχετικῶς τὴν Γαλλοτουρκικὴν συμφωνίαν ὡρίσθησαν λεπτομερῶς ἐν διακοίνωσεῖ καὶ ἀπηυθύνθη εἰς τὸ Καί ντ' Ὀρσαί.

Διὰ τῆς διακοινώσεως ταύτης ὁ Ἄγγλος ὑπουργὸς παρεκάλεσε τὴν θοῦσα λύσι τῆς Γαλλοτουρκικῆς διαφορᾶς, ἐνδιαφέρει τὴν γενικὴν πολιτικὴν τῶν Συμμάχων.

Αἱ Γαλλοαγγλικαὶ σχέσεις

Συνεπείᾳ τοῦ ἐντονωτάτου τόνου τῆς ὡ, ἄνω διακοινώσεως, αἱ σχέσεις μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας λαμβάνουν δυσάρεστον τροπήν.

Εἶχεν ἀκυρωθῇ τὸ κείμενον τῆς συμφωνίας

Ὁ Παρισινὸς «Χρόνος» ἐπιμένει ὅτι ὁ Γάλλος πρωθυπουργὸς Μπριὰν τὴν 25ην Ὀκτωβρίου εἶχε διαβιβάσῃ τὸ κείμενον τῆς Γαλλικῆς συμφωνίας καὶ τῆς ἐπιστολῆς τῆς συνοδευούσης αὐτὴν εἰς τὰς σβείας Ἀμερικῆ. καὶ Ἰταλίας.

Ἡ ρηθεῖσα ἐφημερὶς πληροφορεῖται ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις προτίθεται προσεχῶς νὰ ἐκδώσῃ εἰς τὸ Καί ντ' Ὀρσαὶ τὴν γνώμην ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἄγκυραν.

Νέα συνάντησις Γούναρη—Κῶρζον

Σήμερον ἔλαβε χώραν νέα συνάντησις τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Γούναρη μετὰ τοῦ κ. Κῶρζον. Καὶ περὶ τῆς συναντήσεως ταύτης ὑπάρχουν λεπτομέρειαι ἀναφέρουν τὰ ἐκ Λονδίνου τηλεγραφήματα.

Τὴν Δευτέραν (σήμερον) ἡ Ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία ἀπέρχεται εἰς Ρώμην.

Ὁ κ. Δημητρακόπουλος ὑπὸ ἀπαγόρευσιν

Τὸ Πρωτοδικεῖον Ἀθηνῶν ἐξέδωκε ἐκ ἀπόφασιν του δι' ἧς ἀπορρίπτεται δεκτὴ ἡ αἴτησις τῶν συγγενῶν τοῦ κ. Δημητρακοπούλου περὶ ἀρσεως αὐτοῦ ὑπὸ δικαστικὴν ἀπαγόρευσιν.

Ὁ κ. Δημητρακόπουλος ἀναχωρεῖ τὴν Δευτέραν εἰς Βιέννην καὶ ὑποβληθῇ εἰς εἰδικὴν θεραπείαν.

Ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν καὶ ἡ Σμύρνη

Ὁ κ. Ἐδουάρδος Ἔρρυ (;) πραγματευόμενος εἰς τὴν «Ἐνωμένον» τὸ Ἑλληνοτουρκικὸν ζήτημα συνιστᾷ ὅπως ἡ Διοίκησις τῆς Σμύρνης καὶ τῆς Θρᾴκης ἀνατεθῇ εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν.

Νέαι προτάσεις δανείου

Ἀγγλικὸς ὅμιλος κεφαλαιούχων ὑπέβαλλεν εἰς τὸν Ὑπουργὸν Οἰκονομικῶν Θεοτόκην προτάσεις περὶ παροχῆς δανείου ἑνὸς ἑκατομμυρίου Ἀγγλικῶν λιρῶν πρὸς ὀ τὰς ἑκατόν.

Οἱ Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες

Ἐλήφθη ἀπόφασις ὅπως ἡ Ἑλλὰς; μετάσχῃ τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων οἵτινες θὰ λάβωσι χώραν ἐν Παρισίοις τῷ 1924.

ΔΟΥΖΑΣ

SLONECK & Co
LEIPZIG
Ἀρώματα σαπωνοποιΐας. Ἀρώματα διὰ ποτοποιΐς. Αἰθέρια ἔλαια.
Ἀντιπολική Ἕνωσις
Ἀδελφοὶ Κομπαδέλλη

ΤΟ ΑΝΘΡΩΠΟΣΩΤΗΡΙΟΝ
φάρμακον
Revulsif Boudin
τὸ μόνον ἀποτελεσματικὸν κατὰ τῶν νευραλγιῶν—ἀρθριτικῶν—ματισμῶν—κρυολογημάτων καὶ πωλεῖται εἰς τὸ Γραφεῖον Κωστοπούλου καὶ Διακόνη (Μπὰς-Φαντᾶς).

ΛΟΥΚΟΥΜΙΑ Συριανὰ εἰς χῦμα καὶ κυτία στοῦ Τσιβόγλου τὸ Καπνοπωλεῖον. 5—20

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΣΣΑ τοῦ καλοῦ συστάσεως ζητεῖ θέσιν ἐν γωγοῦ παρὰ καλῇ οἰκογενείᾳ. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

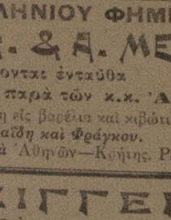

ΑΠΟΚΡΕΜΟΤΙΚΑΙ ΜΗΧΑΝΑΙ
ΘΥΡΚΟΡΡ
Λειτουργία κανονικωτάτη
ἀπόδοσις ἀνωτέρα ὅλων
Διαρκὴς παρακαταθήκη μετὰ τῶν ἀναλλακτικῶν των.
Ἀντιπολική Ἕνωσις
Ἀδελφοὶ Κομπαδέλλη

ΤΑ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΦΗΜΗΣ ΚΟΝΙΑΚ
Σ. & Η. & Α. ΜΕΤΑΞΑ
Ἀντιπροσωπεύονται ἐνταῦθα
παρὰ τῶν κ.κ. Ἀδ. Τζωρτζίδου
Διαρκὴς παρακαταθήκη εἰς βαρέλια καὶ κιβώτια, χονδρικῶς καὶ λιανικῶς παρὰ τοῖς κ. κ. *Τζελαΐδη καὶ